

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

březen 2020 / ročník XXX

**Blahoslavený
Karel I.**

Rozhovor: Příběh nekončí

**Konference „Bl. Jindřich Librarius,
O. P. a jeho význam pro současnost“**

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Richard Čemus

Život není čas, ale setkání
Jan Bula 1920–1952

Svědectví blízkého spolupracovníka kardinála Špidlíka není jen vzpomínkou na velkou osobnost naší církve, ale i velmi cennou sbírkou úvah o tématech, která utvářela dílo Tomáše Špidlíka – slovanská spiritualita, modlitba, srdce, kultura a umění, ekumenické snahy, duchovní otcovství či papež Jan Pavel II.
200 stran, brožovaná, 249 Kč

Ctirad Václav Pospíšil

Božská Sláva Ukřižovaného
Hymnus Filipánům 2,6–11

Hymnus z listu Filipánům (Flp 2,6–11) je dobře známý čtenářům Nového zákona i těm, kdo se modlí breviář a účastní se liturgie. Krásná a hutná výpověď o tom, kdo je Boží Syn, nás přivádí k jádru opravdu křesťanského života.
112 stran, brožovaná, 179 Kč

Ilustrovala Léa Fabreová

Půst a Velikonoce pro nejmenší
SAMOLEPKY • OMALOVÁNKY • HRY • MODLITBY

20 zábavných úkolů na dobu postní a velikonoční. Hledání rozdílů, omalovánky, bludiště, spojovačky, puzzle, samolepky, vybarvování a spousta dalších her!
28 stran, 149 Kč

Robert Hemfelt, Frank Minirth, Paul Meier
Závislosti srdce (2. vydání)

Kniha je praktickým návodem, jak se osvobodit od vztahů vzájemné závislosti. Pravá svoboda nespočívá ve vypjatém individualismu, ale ve zdravých vztazích s druhými lidmi. Autoři poutavě a s pomocí mnoha příkladů popisují vztahy vzájemné závislosti: jak rychle se rozvíjejí, jak ničivé jsou i jak se od nich můžeme osvobodit. Citlivě zapojují i svůj křesťanský pohled.

Dílo určené především rodinným a manželským psychoterapeutům a psychologům budou číst s užitek ti, kdo sami trpí závislostí, ti, kdo chtějí porozumět chování svých blízkých a pomoci jim k plnohodnotnému životu, a pracovníci pomáhajících profesí.

336 stran, brožovaná, 339 Kč

Obsah

Editorial	3
Rozhovor: Příběh nekončí	4
Vědecká konference bl. Jindřich Librarius a jeho význam pro současnost	6
Postní doba nás kromě modlitby a postu vede také k almužně	7
Blahoslavený císař a král Karel I. Rakouský	8
Teologická fakulta letos otevře nový studijní program Religionistika	10
Není pomoc jako pomoc aneb o službě třikrát jinak	11
Slovo života pro děti	12
Tři králové v českobudějovické diecézi vykoledovali rekordních 8 a půl milionu korun	14
Personalia	15
Mons. Václav Kulhánek oslavil 90. narozeniny	16
Prapory vojenských historických spolků	17
Radost i z malých krůčků. Komunitní práce je během na dlouhou trať	18
Pastorační středisko připravuje	19
Letní akce pro mládež	19
Významné výročí	20
DCR připravuje a zve...	21
Kopie Madony Vimperské vznikne kombinací tradičních technik a 3D skeneru	22
Pozvánka na Extrémní Křížovou Cestu 2020	23

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Petr Samec

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 3. 2020

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: J. Em. Dominik kardinál Duka OP., arcibiskup pražský a primas český při slavnostní bohoslužbě na závěr konference „Bl. Jindřich Librarius, O. P. a jeho význam pro současnost“; Autor: Karel Lojka,

Foto na 4. straně obálky: Foto katedrály sv. Mikuláše: Petr Samec; Foto Karla I: Wikimedia Commons, neznámý malíř, volné dílo

Slavnostní bohoslužba na závěr konference „Bl. Jindřich Librarius, O. P. a jeho význam pro současnost“. Spolu s českobudějovickým biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem a dalšími duchovními ji jako hlavní celebrant sloužil kardinál Dominik Duka.

Editorial

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou březnové vydání diecéšního časopisu Setkání, které je proti zavedené tradici teprve druhým letošním číslem. Březen je vůbec netradičním měsícem. Jaro už tluče na dveře, 21. března je prvním jarním dnem a přitom ještě kvůli chladnu „za kamna vlezem“. Svě české jméno má z rašení bříz. Mimochodem umí ještě někdo z vás chytat březovou vodu?

V březnu má svůj svátek řada zajímavých svatých. Jenom námkou stačí připomenout pěstouna Páně sv. Josefa, patrona Irska sv. Patrika nebo sv. Františku Římskou, která je nejen patronkou Říma, ale také automobilistů. Hodně důležitá svěťice, co myslíte? Březen je rovněž měsícem, kdy

26. vzpomínáme 118. výročí narození Služebníka Božího Otce biskupa Josefa Hloucha. A také byl 13. března před 7 lety zvolen současný papež František.

Hodně námětů k zamyšlení. Vždyť historie každého národa, tedy i ta naše, je s životem světců bezesporu propojena. Koncem ledna byla v Budějovicích zajímavá konference s názvem „Blahoslavený Jindřich Librarius a jeho význam pro současnost“. Zasloužil se o založení našeho města a věrně sloužil svému králi. Konference prokázala, že jde o skutečnou historickou postavu. Tím stojí do budoucna před námi velký úkol – obnova úcty! Tak trochu úkol pro náš časopis a jeho nového šéfredaktora, kterému ze srdce přejeme Boží požehnání v jeho práci!

JUDr. Jan Kotous
předseda redakční rady časopisu Setkání

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Příběh nekončí

Už je to asi rok od doby, kdy pan kardinál Duka upozornil na polozapomenutou osobnost prvního převora bývalého českobudějovického dominikánského kláštera, kněze Řádu kazatelů Jindřicha, zvaného – snad pro svůj vztah ke knihám – Librarius. Po celou dobu působení dominikánů v Českých Budějovicích byl uctíván jako blahoslavený a vztahuje se k němu legenda, že to byl právě on, který svým proroctvím motivoval krále Přemysla Otakara II. k založení kláštera a města.

Konference „Blahoslavený Jindřich Librarius O.P. a jeho význam pro současnost“, která se uskutečnila 28. ledna 2020, potvrdila nejen existenci Jindřicha Libraria jako historické osobnosti, ale nastolila také řadu otázek. Na odpovědi jsme se zeptali Mgr. Zuzany Thomové, archeoložky z Jihočeského muzea, která vlastní výzkum vedla, a P. Dr. Zdeňka Mareše Th.D., děkana českobudějovické Katedrální kapituly, který celou akci výzkumu ze strany církevních míst organizoval.

Proč bylo přistoupeno k otevření místa uložení údajných Librariových ostatků?

Thomová: Vzhledem k tomu, že se v zasedání nice v jižní obvodové zdi klášterního kostela nacházela řada artefaktů, v první řadě dřevěná schránka a písemnosti, bylo ze strany odborného týmu doporučeno otevření niky a vyjmutí těchto nálezů. Z důvodu výzkumu a jejich zachování.

Mareš: Předně bych zdůraznil, že donedávna věděl o Jindřichu Librariovi jen málokdo; snad jen ti, kdo se opravdu intenzivně věnují historii našeho města. Jak je naznačeno paní magistrou, nedestruktivní průzkum potvrdil řadu artefaktů v zasedání nice, takže bylo přikročeno k jejich vyzvednutí. Obecně platí, že každé takové zjištění vzbuzuje zájem. Přestože mnohé sdělovací prostředky v posledním lednovém týdnu věnovaly veškerou pozornost jen vlastnímu nálezu, který nepotvrdil autenticitu ostatků, naším prvořadým cílem bylo připomenout jméno prvního převora a zakladatele kláštera; to se také podařilo zvláště díky zmiňované konferenci, takže jméno Librarius prolétlo mediálním světem. Tím ovšem celý příběh nekončí, ale naopak, bude mít své další pokračování.

Můžete v krátkosti popsat obsah niky a zda splnil očekávání?

Thomová: Z niky byla vyjmuta dřevěná schránka s nápisem, který upozorňoval na její obsah – Ostatky Jindřicha Libraria. Dále byly nalezeny noviny „Národní politika“ s datem 18. července 1893, tištěná básnická sbírka od Jaroslava Vrchlického s názvem „Z hlubin“ a pamětní záznam na malém lístku se jmény osob, které se podílely na renovaci klášterního kostela a nejspíše i na zasedání niky. Datována byla do 19. července

Mgr. Zuzana Thomová a P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D.

1893. Samozřejmě, že nejzajímavějším nálezem byla dřevěná schránka, která obsahovala velké množství osteologického materiálu a tudíž nález splnil očekávání.

Mareš: Obsah toho, co bylo objeveno v zasedání nice splnil zcela jistě očekávání z pohledu archeologie, avšak dovoluji si tvrdit, že tím se vynořilo i mnoho dalších otázek. I když zřetelně popsaná schránka odkazovala na ostatky Jindřicha Libraria, už při jejím vyzvednutí kdosi z přítomných poznamenal, že svým zpracováním neodpovídá významu osobnosti, jakou byl první převor a zakladatel kláštera, navíc uctíván jako blahoslavený. Při vši dobré vůli, přece jen by se dal očekávat na tomto místě nějaký důstojnější, snad i honosnější relikvíř či schránka, případně i nějaké další předměty náboženské úcty. Lze se jen dohadovat, zdali jsou patřičné právě noviny, vydávané v sociálně-národnostním duchu či Vrchlického básnická sbírka. Kdo ví, zdali Otcové redemptorité věděli ve zmíněném roce 1893, co všechno zednický mistr se svými tovaryši do niky zazdili.

S nálezem se objevily dotazy, jak to je vlastně s blahoslavenstvím a zda je Jindřich Librarius skutečně blahoslavený?

Thomová: Zdrojem tvrzení barokních dějepisců o blahoslaveném Librariovi bylo slovo "beatus", které se objevovalo jak na Tabuli zesnulých umístěné v křížové chodbě dominikánského kláštera, tak snad i na náhrobku. V této souvislosti je nejvhodnější tvrzení – byl za blahoslaveného považován.

Mareš: Ano, s jistotou lze tvrdit, že po celou dobu působení dominikánů v Budějovicích byl Jindřich Librarius považován za blahoslaveného. Až s jejich odchodem se na prvního převora pozapomnělo, možná i z důvodu zdárně se rozvíjejícího kultu Panny Marie Budějovické a „importovaného světce“ – mučedníka sv. Auraciána. Umím si představit obyvatele města, že když v nouzi prosili o pomoc shůry, obraceli se spontánně ne k blahoslavenému, nýbrž ke svatému či dokonce přímo k Panně Marii, která byla titulována jako Ochránkyně města. Snad toto byly i důvody, proč jméno Jindřicha Libraria postupně došlo zapomenutí.

Na konferenci se konstatovalo, že Jindřich Librarius je bezesporu historickou osobností. Písemné důkazy jsou ovšem druhotného rázu. Bude bádání v archivech pokračovat a jakým směrem?

Thomová: Celkového zpracování se ujal kolega Dan Kovář z českobudějovického archivu. Do pátrání po existenci pramenů po Jindřichu Librariovi se zapojili i kolegové z archivů

ve Vatikánu. Librarius požíval jistě formy místního kultu a je možné, že se tato věc v Římě projednávala například u příslušné kongregace a tak by se nějaký materiál mohl nacházet přímo v řádovém archivu dominikánů u sv. Sabiny. V současné době kolegové pátrají v inventářích vatikánského archivu.

Mareš: Jakým směrem bude pokračovat bádání archivního materiálu naznačila paní Mgr. Thomová. V tuto chvíli již není v žádném případě možné, aby postava Jindřicha Libraria byla zpochybňována. Další archivní nálezy mohou tuto mimořádnou osobnost už jen přiblížit a ukázat na její velikost, mohou dosvědčit to, co prozatím o této osobnosti můžeme jen tušit.

Antropologický a rovněž tak archeozoologický výzkum ostatků ukázal, že se jedná o kosti tří jedinců. Nález obsahoval rovněž kosti zvířecí a domácí drůbeže. Znamenalo to určité zklamání, stejně jako datace nalezených lidských pozůstatků...

Thomová: Asi bych nepoužila přesně slovo zklamání. Je to vědecký výsledek jednoho výzkumu. Přírodní vědy a nakonec i archeologie jsou nekompromisní – zatímco písemné prameny můžete vysvětlovat, v archeologii buď máte hmotný pramen, se kterým dál pracujete, anebo jej nemáte. Přírodní vědy jdou ještě dál – výsledek buď vyjde nebo ne. Teprve potom můžete interpretovat. V tom je kouzlo spojení těchto oborů – humanitních a přírodovědných. Takže spíše než zklamání, je prozatím výsledkem obraz barokní zbožnosti a úcty k ostatkům. A samozřejmě nás to posouvá k další práci.

Mareš: Zklamání určitě není na místě, neboť celý příběh kolem Libraria není jen o jeho kostech; to by bylo příliš málo. Je třeba v těchto a jim podobných situacích ocenit poctivý přístup vědeckých institucí a církve i jejich vzájemnou otevřenost k pravdivému objevování skutečností. Jen za takové podmínky se totiž lze dopracovat k závěru, který je věrohodný a je tak pozitivním přínosem pro všechny.

Určitá naděje ovšem zůstává. Pod nikou byl nedestruktivním průzkumem objeven dutý prostor vyplněný lidskými ostatky a zbytky dřeva. Bude výzkum pokračovat?

Relikviář bl. Jindřicha Libraria na oltáři sv. Vojtěcha

Thomová: Celý náš tým specialistů doporučuje pokračovat, protože za stávající situace by zůstal archeologický výzkum nedokončený.

Mareš: Všichni zúčastnění se shodli na tom, aby průzkum pokračoval, zvláště po tom, co bylo následně objeveno. Je tedy jen otázkou potřebných povolení, dobré koordinace, ale i finanční podpory, aby práce mohly dál pokračovat.

Můžete říci, co bude s nalezenou nikou dále? Jedná se s největší pravděpodobností o původní stěnovou kapli sv. Vavřince...

Thomová: Nika by měla být otevřena a přiznána ve stávajícím interiéru. Součástí by měl být i stavebně historický a restaurační průzkum.

Mareš: Kdo zná objekt bývalého dominikánského kláštera, tak dobře ví, že i z celé řady hledisek se jedná o nejvzácnější umělecko-historickou památku a architektonický skvost města. Odkrytí této zmiňované niky, která pravděpodobně tvořila stěnovou kapli sv. Vavřince, by jistě byla obohacením pro celý interiér chrámu a lze tedy předpokládat, že v nejbližší době k tomu skutečně dojde.

Naše dějiny jsou od svých prvopočátků spojeny se životy českých národních světců a jejich působením. Snad největší český historik profesor Josef Pekař napsal ve své knize „Z duchovních dějin českých“ tato slova: „Ty prosté, až dětinsky prosté zázraky jsou pravé triumfy naší kultury národní, první důkazy národům cizím, že také Čechové byli Bohem významováni, aby měli hrdiny a soukmenovce v družině jeho“. A k nim by bylo možné připojit i blahoslaveného Jindřicha Libraria z Řádu kazatelů. Určitě by si to zasloužil on i naše země a město, k jehož založení tak přispěl. Děkuji vám oběma za rozhovor a ze srdce přeji dalšímu výzkumu úspěch.

Ptal se Jan Kotous

Arcibiskup Dominik Duka, biskup Vlastimil Kročil a archeoložka Zuzana Thomová u vyzvednuté schránky

Foto: Míka Dolanská / Člověk a víra

Zleva: Biskup českobudějovický Mons. Vlastimil Kročil, kardinál Dominik Duka, emeritní opat strahovský Michael J. Pojezdny a ředitel Strahovské knihovny P. Dr. Evermond G. Sidlovský

Vědecká konference bl. Jindřich Librarius a jeho význam pro současnost

Biskupství českobudějovické a Statutární město České Budějovice uspořádaly 28. ledna 2020 vědeckou konferenci s názvem „Bl. Jindřich Librarius, O. P. a jeho význam pro současnost“. Konference se uskutečnila v sále bývalého dominikánského kláštera na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích.

Na začátku konference uvítal přítomné českobudějovický diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil spolu s primátorem města Ing. Jiřím Svobodou. Krátký pozdrav přednesla rovněž hejtmanka Jihočeského kraje Mgr. Ivana Stráská a účel konference vyzdvihl v úvodním vystoupení také Dominik kardinál Duka.

Prvním referentem dopolední části konference byl doc. PhDr. Vratislav Vaníček, PhD., který se ve svém příspěvku věnoval otázkám sakralizace české státnosti v 9.–13. století. Hned na

začátku svého příspěvku zdůraznil, že základním vkladem sjednocovacích procesů v Čechách byla „kodifikace vlády Přemyslovců jako svým způsobem sakrální dynastie“. Sakralita české státnosti se rozvíjí v horizontální rovině zemské a vertikální královské. Profil české státnosti založený na úloze národních světců dokládá, že duchovní a světské vazby měly vždy dostatečnou energii k řízení a budování státu.

Na doc. Vaníčka navázal svým příspěvkem Prof. PhDr. Petr Sommer, DrSc. z Archeologického ústavu Akademie věd ČR,

Foto: Karel Lojka

Slavnostní bohoslužba na závěr konference – hlavní celebrant kardinál Dominik Duka

Foto: Karel Lojka

Úvodní vystoupení J. Em. Dominika kardinála Duky OP

kteř se zabýval novými poznatky o středověkých českých mendikantských konventech. Proces zakládání měst v době panování Přemysla Otakara II. byl zásadně ovlivněn působením mendikantských řádů dominikánů a minoritů na našem území a budováním jejich klášterů, které v nezastupitelné míře přispěly k rozvoji vzdělanosti, řemesel a obchodu. Dolkadem je i českobudějovický dominikánský klášter a jeho první převor Jindřich Librarius.

V odpoledním bloku vystoupil první náměstek českobudějovického primátora Mgr. Juraj Thoma, který seznámil účastníky s výsledky archeologického výzkumu klášterního kostela Obětování Panny Marie, prováděného koncem 70. let a v průběhu 80. let 20. století.

Na jeho vystoupení organicky navázal PhDr. Petr Pavelec PhD. z Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích, když upozornil na význam v klášteře dochovaných středověkých nástěnných maleb jako média historické paměti. Účastníci konference byli poté týmem odborníků podrobně seznámeni s předběžnými výsledky průzkumu předpokládaných ostatků Jindřicha Libraria.

Archeolog Mgr. Zuzana Thomová provedla přítomné vlastním objevem pozůstatků. Ing. Jiří Šindelář objasnil postup a metody nedestruktivního průzkumu místa nálezů. Archivář PhDr. Daniel Kovář uvedl archivní dokumenty existence Jindřicha zvaného Librarius a nalezené písemnosti. Archeozoolog Mgr. Lenka Kovačiková, antropolog Mgr. Erika Průchová a archeolog Mgr. Tereza Šálková podrobně referovaly o nálezovém materiálu. Aplikovaná radiokarbonová metoda datování ostatků potvrdila zjištění, že se jedná o kosterní pozůstatky několika jedinců a určila, že jsou časově mladší než je rok 1281, kdy bl. Jindřich Librarius zemřel. Stáří společně uložených zoo materiálů (kostí) naznačuje, že byly vloženy do schránky v době rekonstrukce pohřební niky v roce 1893. Závěrem výzkumný tým oznámil, že pod pohřební nikou, kde se nacházely druhotně uložené ostatky připisované Jindřichu Librariovi, byl 26. června 2019 formou nedestruktivního průzkumu objeven další prostor, obsahující četné kosterní pozůstatky a rozpadlou dřevěnou schránku.

Na závěr konference proto děkan Katedrální kapituly a současně duchovní správce farností v Českých Budějovicích P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D. oznámil, že výzkum pohřební niky a hledání skutečných ostatků Jindřicha Libraria bude pokračovat. Konference prokázala, že Jindřich Librarius, O. P. byl reálnou historickou osobou, která měla nezastupitelný podíl na založení města.

Konference se realizovala pod záštitou J. Em. Dominika kardinála Duky OP., arcibiskupa pražského a primase českého a hejtmanky Jihočeského kraje Mgr. Ivany Stráské. Byla zakončena v 17:00 hod. slavnostní bohoslužbou v klášterním kostele. Spolu s českobudějovickým biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem a dalšími duchovními ji sloužil jako hlavní celebrant kardinál Dominik Duka.

Jan Kotous

Postní doba nás kromě modlitby a postu vede také k almužně

Diecézní charita České Budějovice společně s Pastoračním střediskem Biskupství českobudějovického nabízí možnost zapojit se do Postní almužny. Papírové kasičky „postničky“ si lidé mohou v kostelích vyzvednout o 1. neděli postní (letos 1. března).

Princip Postní almužny je jednoduchý – peníze za požitky, které si během postu odřeknete, můžete vložit do papírové kasičky a tu na konci postu přinesete zpět do kostela. Almužna bude po sečtení rozdělena na dvě části: polovina bude použita Charitou na pomoc nemocným a další polovinu využijí jednotlivá pastorační střediska při svých aktivitách s rodinami, dětmi, seniory či katechety.

V roce 2019 se v rámci Postní almužny vybralo celkem **154 901 Kč**. Polovina z celkové částky putovala Pastoračnímu středisku na pastorační péči a přípravu spolupracovníků v diecézi a Diecézní charita České Budějovice svůj díl z výtěžku předala Farní charitě Jindřichův Hradec na základě výběru z projektů Charit v diecézi, které pracují s rodinami a dětmi. Svätý Augustin říká, že půst a almužna jsou „dvě křídla modlitby“.

Děkujeme, že se i Vy zapojujete do Postní almužny.

*Diecézní charita České Budějovice
a Pastorační středisko*

**POSTNÍ ALMUŽNA
2020**

„
KDO SE MODLÍ,
AŽ SE POSTÍ.
KDO SE POSTÍ,
AŽ JE MILOSRDNÝ.

Peníze za požitky, které si během postu odřeknete, můžete vložit do papírové kasičky (postničky), kterou na konci postu přinesete zpět do kostela.
Papírové kasičky si můžete vyzvednout v kostele.

Výtěžek z almužny bude rozdělen na poloviny a podpoří:
1) pomoc nemocným
prostřednictvím Diecézní charity České Budějovice
2) činnosti Pastoračního střediska

DĚKUJEME, ŽE SE ZAPOJUJETE!

**PASTORAČNÍ
STŘEDISKO** **BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ**

 **DIECÉZNÍ CHARITA
ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BLAHOSLAVENÝ CÍSAŘ A KRÁL Karel I. Rakouský

Arcivévoda Karel František Josef se narodil 17. srpna 1887. Vládu v Rakousku-Uhersku převzal v den úmrtí císaře Františka Josefa I., 21. listopadu 1916, uprostřed I. světové války, na které nenesl vinu. Mír se stal hlavním cílem jeho vlády. Karlovo mírové snažení však stálo v cestě rovněž silám usilujícím o rozbití monarchie, které si přály její porážku i za cenu dalších obětí.

Císař míru

Veden křesťanským soucitem, usiloval zmírnit utrpení vojáků a strádání civilního obyvatelstva. Po nástupu na trůn obnovil ústavní pořádek, činnost parlamentu a 2. července 1917 rozsáhlou amnestií osvobodil politické odpůrce, mezi nimi přední české politiky Karla Kramáře, Aloise Rašína a Václava Klobáčka. V institucionálním řešení sociálních otázek státu předběhl svou dobu – Rakousko jako první země světa mělo od roku 1917 ministerstvo sociálních věcí a následně i ministerstvo veřejného zdraví.

Po dvou letech marného úsilí o mír stál císař Karel před rozpadem státu, o jehož významu a důležitosti uprostřed Evropy byl přesvědčen. Válečná bída obyvatel monarchie přerostla v socialistickou revoluci a vyhrocený nacionalismus se stal účinným prostředkem k rozbití monarchie, společné vlasti 40 miliónů lidí z deseti národů. Císař Karel tušil budoucí tragický dopad dějinného převratu, ale nemohl mu zabránit; udělal alespoň vše proto, aby rozpad monarchie proběhl bez dalšího krveprolití. Např. 14. října 1918 se na vídeňském nádraží setkal s Václavem Klobáčkem, místopředsedou Československého národního výboru, se kterým dohodl pokojné předání moci v Praze. Po rozpadu Rakousko-Uherska byl vyhnán ze své vlasti do švýcarského exilu, odkud bránil připojení německy mluvících částí Rakousko-Uherska k Německu. Dokázal ještě zabránit občanské tragédii v bývalých Uhrách, ačkoli dobře věděl, že riskuje svou budoucnost a dokonce i život. Ve vyhnanství na ostrově Madeira, vyčerpaný a bez prostředků, završil svou oběť povolání státníka a politika, které chápal jako službu lidem, svým národům. Zemřel v utrpení 1. dubna 1922 v nedožitých pětatřiceti letech, v kruhu své rodiny.

Panovník a světec

Už v roce 1923 podal Wilhelm Miklas, příští rakouský prezident, podnět k blahoslavení císaře Karla. Pro slušné lidi v celé bývalé monarchii nebylo jednoduše možné zapomenout na posledního panovníka a jeho přetěžký úděl, v němž jako člověk obstál bez úhony. Francouzský spisovatel Anatol France

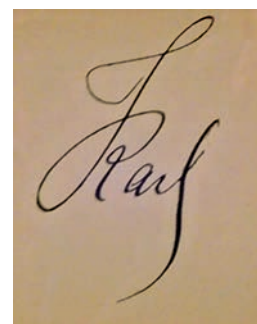

Foto zdroj: Wikimedia Commons, neznámý malíř, volné dílo

Císař Karel I. (1887–1922)

o něm řekl: „Císař Karel chtěl mír. Byl jediným slušným mužem, který během války zastával odpovědnou pozici, ale neposlouchali ho“.

V roce 2004 sv. papež Jan Pavel II. prohlásil císaře Karla blahoslaveným. Padesát let trvalo přísné prověřování Karlových úmyslů a činů, než byl blahověn jako osoba veřejná, panovník neochvějně dbalý křesťanské morálky a sociální sounáležitosti s bližními, jako otec rodiny.

Podpis Karla I.;
Zdroj: archiv J. Kotouse

Karel I. tak vstoupil, po sv. Václavu jako druhý z českých panovníků, do pantheonu českých světců. Se svatým Václavem, knížetem z rodu Přemyslovců, zakladatelem tradic českého státnosti, je blahoslavený Karel spjat jak podobností osudu, neboť oba vládli v těžké době a zemřeli v mladém věku, tak i pokrevními rodovými svazky. V naší národní historii tohoto posledního českého krále přesto potkáváme jako osobnost dosud málo známou, neboť byl nepohodlným jak 1. republika, tak následujícím totalitním režimům.

Český domov blahoslaveného Karla

Karel I. byl v Čechách právem doma a také se tu jako doma cítil. Prožil tu plných 6 let života. V kontextu Karlova života je to doba relativně dlouhá, i když v jeho životopisech bývá odbyta krátkou zmínkou o vojenské službě v Čechách: pravdou je, že donedávna se o českém pobytu, který výrazně formoval Karlovu osobnost, mnoho nevědělo.

Karel František Josef jako devatenáctiletý arcivévoda přicestoval do Prahy, hlavního města Českého království, v roce 1906. Nastoupil tu vysokoškolské studium na Karlo-Ferdinan-

dově univerzitě. Studoval právní vědy, dějiny a ekonomii – tedy obory důležité pro následníka trůnu. V létě 1908 byl arcivévoda Karel povolán k pravidelné vojenské službě do posádky v Brandýse nad Labem v hodnosti nadporučíka dragounského regimentu č. 7 vévody Lotrinského. Bydlel v Brandýse na zámku, který patřil Karlovu vzdálenému strýci arcivévodovi Ludvíku Salvátorovi.

Renesanční zámek v Brandýse nad Labem, vzdálený 25 km od centra Prahy, patřil Habsburkům jako letní panovnické sídlo už od roku 1547. Jako velitel 5. eskadrony jezdil arcivévoda Karel denně na kole nebo koňmo přes labské mosty do Staré Boleslavi. Kasárna kavalérie s jízdnou tam stála v těsném sousedství kostelů Sv. Václava a Nanebevzetí Panny Marie. Ve vyprávění pamětníků, v zápisech městské kroniky, ale také už i ve filmových záběrech a na fotografiích, zůstaly uchovány vzpomínky na Karlův pobyt v tomto typicky českém městě. Podávají svědectví i o jeho dobré a otevřené povaze. Účastnil se společenského života a především mluvil dobře česky.

Po svatbě v listopadu 1911 se arcivévoda Karel do Brandýsa vrátil v doprovodu své manželky Zity. Na třicet tisíc lidí (!) v čele s místodržitelem království českého knížetem Františkem Thun – Hohensteinem se tehdy sešlo k uvítání a příjezd Karla a Zity se stal událostí roku. „Vysoký pár“ vedl v Brandýse klidný a spokojený život až do jara 1912, kdy byl 7. pluk dragounů převelen do posádky Kolomyje v Haliči. Do Brandýsa a do Staré Boleslavi se Karel i Zita každoročně vraceli na dovolené i k císařským návštěvám. Dne 26. března 1917 císař Karel poctil Brandýs nad Labem a Starou Boleslav jako první města v monarchii oficiální návštěvou. Průběh krátkého pobytu císaře na jeho zamilovaných místech místní paměti i tehdejší tisk dobře zaznamenaly a je zachycen i na filmovém dokumentu. V říjnu 1917 si císař Karel zámek v Brandýse nad Labem odkoupil z pozůstalosti po Ludvíku Salvátorovi jako své osobní, rodinné sídlo. K poslední návštěvě sem císařský pár (i s korunním princem Ottou, jak víme z jeho osobního vyprávění) přijel v srpnu 1918.

Císařovna Zita do konce svého dlouhého života vzpomínala na pobyt v Brandýse jako na jedinou dobu společného štěstí. Po dlouhých desetiletích odloučení s živou vzpomínkou přijížděl po sametové revoluci do Brandýsa nad Labem – Staré Boleslavi také prvorozený syn blahoslaveného císaře, Dr. Otto von Habsburg, aby potvrdil staré přátelské svazky a stejně jako jeho otec uctil Palladium země české v chrámu Nanebevzetí Panny Marie, kde je od roku 2011 uložena relikvie blahoslaveného českého krále Karla I.

Stejně cti se dostane 1. dubna letošního roku i naší českobudějovické katedrále sv. Mikuláše. V den 98. výročí úmrtí bl. císaře a krále Karla I. bude v katedrále při mši sv. slavnostně umístěn, jako důkaz historické paměti, úcty a smíření, relikviář s ostatkem posledního českého krále, který před svým skonem v Monte nad Funchem na Madeiře pronesl tato slova: „Musím tolik trpět, aby mé národy znovu našly cestu k sobě.“

PhDr. Milan Novák
(redakčně upraveno)

Svatební fotografie Karla a Zity Bourbonso-Parmské, 21. října 1911

Arcivévodský pár v rozhovoru s místními na hlavní ulici v Brandýse nad Labem (léto 1913); Zdroj: z knihy Milana Nováka "Náš arcivévoda, císař a král Karel I.", archiv autora

Korunní princ arcivévoda Dr. Otto Habsburský před Palladiem země české v chrámu Nanebevzetí Panny Marie (duben 2008); Zdroj: z knihy Milana Nováka "Náš arcivévoda, císař a král Karel I.", archiv autora

Teologická fakulta letos otevře nový studijní program Religionistika

Foto: Václav Peltan

Foto: Václav Peltan

Přednáška dr. Klapetka a Mgr. Peltana na téma islám – Gymnázium Jírovcova v Českých Budějovicích

Osamostatnění bakalářského studijního programu Religionistika na TF JU v Českých Budějovicích bylo během na dlouhou trať. Poprvé v akademickém roce 2005/2006 jsme otevřeli bakalářský obor Humanistika, který se skládal především z filosofie, religionistiky a etiky. Později jsme obsah oboru i jeho název transformovali a vznikl jeden obor Filosofie a religionistika.

Dvě třetiny témat ve výuce bylo zaměřeno na filosofii a jedna třetina na religionistiku. Mimoděk se nám dopředu podařilo vytvořit jednu z kombinací, která je zaváděna v nové tzv. institucionální akreditaci. Základní přednášky a semináře společně s jejich personálním zabezpečením jsme tedy vytvářeli kontinuálně. Podnětem ke konečnému osamostatnění oboru byla právě úspěšná institucionální akreditace Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Teologické fakulty JU se přímo dotýkala vzdělávací oblast Filosofie, religionistika a teologie.

Před komisemi Národního akreditačního úřadu jsme prokázali kvalitu dosavadních oborů a náš potenciál k rozvoji. Na tomto místě je potřeba zdůraznit roli našeho děkana doc. Rudolfa Svobody, který věřil v úspěch osamostatnění religionistiky a podporoval nás. Nejprve bylo potřeba vytvořit akreditační záměr, nad kterým se diskutovalo hned na několika grémiích přímo na fakultě. Díky předchozímu vývoji bylo jednodušší navrhnout základní strukturu přednášek a seminářů. Po schválení Radou pro vnitřní hodnocení JU v ČB již byl čas na detailní rozpracování celého akreditačního spisu. Několik měsíců jsme věnovali pozornost jasnému definování obsahu přednášek a seminářů, jejich personálnímu zabezpečení a v neposlední řadě vytváření podkladů pro zcela nově otevřené kombinované studium.

Absolvent má základní přehled v reáliích náboženství světa,

v hlavních disciplínách výzkumu náboženství a zvládá dějiny oboru spolu se základními metodologickými dovednostmi, které jsou v něm potřebné. Především se jedná o rozvinutí schopnosti interpretovat odborný text, psát odborné texty a vést správným způsobem odbornou diskusi. Absolvent je připraven pro navazující studium v tomto nebo v blízkém humanitním oboru. Pokud student dále nebude pokračovat v navazujícím studiu, uplatní se tam, kde je třeba dobrý přehled o náboženských i kulturních otázkách a schopnost kreativního myšlení včetně interpretace a komunikace. Obecně se ale předpokládá, že za normálních okolností by měl absolvent pokračovat v dalším studiu.

Od roku 2011 pravidelně jezdíme především po jihočeských středních školách, kde nabízíme religionistická témata do výuky základů společenských věd. Každý rok máme nejméně dvě přednášky pro veřejnost v jižních Čechách nebo na Vysočině, kde se snažíme nabídnout náš pohled na roli náboženství v současné Evropě. Pravidelně připravujeme soubory přednášek o světových náboženstvích pro Univerzitu třetího věku na TF JU. Osamostatnění religionistiky tedy navazuje na naši předchozí spolupráci se středními školami, občanskými spolky nebo farnostmi. Přesto si dobře uvědomujeme, že je to začátek společné práce s novými studenty samostatného programu Religionistika na TF JU.

Mgr. Martin Klapetek, Ph.D.

NENÍ POMOC JAKO POMOC

aneb o službě třikrát jinak

Často si s určitou trpkostí vzpomenu na vyprávění jedné ženy, která ve farnosti navštěvovala starší paní a pomáhala jí s nákupy a úklidem. Jednou ji zaskočila čísi reakce v církvi na její službu: “A proč to děláš? Vždyť tím supluješ práci pečovatelské služby?”. Co byste na to odpověděli?

Křesťanská diakonie a charita jako odpověď na potřeby lidí v nouzi se historicky vyvíjí a proměňují podobně jako pomáhaní obecně. Zdá se, že můžeme rozlišit tři základní podoby pomoci v závislosti na stupni vývoje a uspořádanosti společnosti – a zároveň je přiřadit i podobám charitativní činnosti církve v minulosti i dnes.

V nejstarších dobách tvořily společnost vlastně jen přehledná a jasně ohraničená společenství rodin a kmenů. Pomoc v nich probíhala na principu daru. Co je komu třeba, bylo zjevné, a lidé si pomáhali bezprostředně a vzájemně. Každý věděl, že jeho přežití je závislé na druhých a že jestliže pomohu dnes já druhému, mohu očekávat, že příště pomůže on mně. Tedy pomoc jako spontánní a přirozená aktivita.

S rozvojem společnosti se její uspořádání stává složitějším a pomoc už jednotlivcem nemůže samozřejmě očekávat. V rozvinutých kulturách – a zde můžeme myslet třeba na evropský křesťanský středověk – je proto pomoc třeba odůvodnit. Pomoc se stává etickým příkazem. Začíná být chápána jako dobrý skutek a její formou se stává almužna. Tento pojem známe z Bible, kde v evangeliu spolu s postem a modlitbou označuje “skutky spravedlnosti”. Almúžna doslova znamená milosrdenství, ovšem v souvislosti s rozvrstvenou středověkou společností se stává označením pro pomoc, která je hierarchicky uspořádaná. Pomáhá se shora dolů. Ten, kdo má vyšší společenské postavení a dostatek majetku, je sdílí s tím, kdo stojí vespod společnosti. Toto jednání chápe jako svou náboženskou a morální povinnost. Tatam je vzájemnost pomoci ve společenství. Almúžna je pouze jednosměrnou aktivitou. Aspoň v materiálním slova smyslu. Z duchovního hlediska tu vlastně určitá vzájemnost stále působí. Poskytovatel totiž od příjemce almužny očekává, že se za něj bude modlit. A to pro bohatého není zanedbatelná skutečnost, protože věří, že chudý se svou přímluvou za jeho spásu má k Bohu blíže než on.

S příchodem moderní doby se však i tato podoba ukazuje jako nedostatečná. Společnost se stává tak komplikovanou, že nelze spoléhat pouze na to, že se člověku v nouzi dostane pomoci v podobě almužny jako projevu něčího milosrdenství. Je třeba zajistit, aby bylo možné pomoc v určitých situacích

očekávat, je třeba ji garantovat. Tak chápe svůj úkol zejména sociální stát, který vnímá svou odpovědnost za sociální smír ve společnosti. Pomoc se tak stává odbornou činností. Vznikají samostatné obory praxe i vědecké reflexe v podobě např. zdravotnictví nebo sociální práce. Zajištění péče už nezávisí na dobročinnosti, nýbrž na činnosti organizací s jasně definovanými programy, rozpočtem a zaměstnanci.

Je zřejmé, že na základě tohoto vývojového pohledu snadno najdeme jeho průměty v oblasti křesťanské pomoci: vzájemnou pomoc v prvokřesťanských obcích, rozvinutou praxi almužny i organizovanou charitativní práci např. v rámci Charity. Samozřejmě tyto podoby pomoci nenajdeme v čisté podobě. Už v raných formách diakonie v křesťanských sborech najdeme znaky organizovanosti, pro moderní pomoc Charity je důležitá dobročinnost např. v podobě Tříkrálové sbírky a almužny najdeme již v Bibli. Vnímání propojení těchto základních podob pomoci mi přijde velmi důležité. Dar, almužna a moderní pomoc nepředstavují pouze určité historické vývojové fáze, ale tvoří i dnes mnohohrstenou jednotu. Bylo by ošidné spoléhat pouze na podobu pomoci, která je v naší době dominantní a pro ni charakteristická. A to je práce organizací včetně těch křesťanských. Sociální učení církve ovšem klade důraz na zásadu subsidiarity, tedy důraz na bližší a nižší. Pomáhat se má vždy tím nejpřirozenějším způsobem. Až v případě, kdy “na to síly nestačí”, je třeba podnítit pomoc na “vyšší úrovni”. Práce charitativních organizací a různých neziskovek má jistě smysl, ale nesmíme zapomenout, že základní podobou pomoci zůstává i nadále vzájemná mezilidská pomoc, které se můžeme učit v prostředí rodiny, přátel a církve, ale která vlastně ani zvláštní náboženské odůvodnění nepotřebuje. Druhým také někdy může prospět naše osobní nasazení v podobě času, zájmu nebo peněz. Pokud se nejdostupnější podobou pomoci stávají sociální služby, pak je to příznakem určité sociální nemoci společnosti. A pokud budeme také v církvi akcentovat pouze práci Charity, jakkoli je jistě potřebné ji podporovat, a zapomeneme na vzájemnou solidaritu ve farnosti a význam a smysl osobního skutku milosrdenství, pak i my jsme ohroženi touto nemocí. A tak je snad už zřejmější i správná odpověď na otázku v úvodu.

Mother of perpetual help (Matka ustavičné pomoci) – Panna Maria; Foto: teotea z Pixabay

Mgr. Karel Šimr, Ph.D.

Jsem George z Tanzanie.

V mé zemi mnoho mých vrstevníků žije na ulici. Aby přežili, jsou nuceni se uchýlovat i k trestným činům. Chodí v hadrech, jsou podvyživení a nemocní. Já jsem byl jedním z nich.

S mou desetičlennou rodinou jsme žili v jedné chatrči. Jsme hodně chudí a po třetí třídě jsem musel přestat chodit do školy. **Pásl jsem dobytek, ale v devíti letech jsem odešel z domova.** Zoufale jsem plakal, byl jsem sám. **Prosil jsem Boha, aby mne a moji rodinu neopouštěl.** Nastoupil jsem do vlaku a jel jsem do hlavního města. Cestoval jsem dva dny bez jídla, schovaný pod sedačkami, protože jsem neměl peníze na jízdenku. Objevila mě policie a ztloukla mě. Byl jsem vyčerpaný. **Tak začalo moje dobrodružství na ulici: bolesti a ponižání všeho druhu.**

Stále jsem doufal, že budu moci zase začít chodit do školy. Jednoho dne, když jsem mezi odpadky hledal něco k jídlu, zaslechl jsem, jak někdo mluví o „Jedle Dogudogo Centre“, které se stará o děti na ulici. Přijali mě a starali se o mě. Našel jsem rodinu se 160 vrstevníky, kteří na tom byli stejně jako já. **Jsem různé náboženství, ale spojuje nás to, že začínáme nový život.** Začal jsem se znovu chodit do školy a dohnal jsem ztracené roky s výbornými výsledky. Chtěl bych se stát advokátem a pracovat pro zachovávání lidských práv dětí a dospívajících. **Jsem šťastný, že mohu svědčit o tom, že láska vítězí nade vším.**

**„CO TEDY CHCETE, ABY LIDÉ
DĚLAU VÁM, TO VŠECHNO
I VY DĚLEJTE JIM.“**

Zakusil jsi někdy žízeň po nekonečnu ?

Pacitíl jsi někdy ve svém srdci nespokojenost s tím, co děláš a čím jsi?

Je-li tomu tak, budeš šťastný, když najdeš jedno heslo , které tě přivede k plnosti, po které toužíš.

Toto Slovo z evangelia nás vede k zamyšlení.

Je to univerzální zákon, který je společný všem náboženstvím a který je vepsaný do srdce každého člověka. Je tak cenný, že se nazývá

Každého člověka, se kterým se setkáme během dne, ať je sympatický nebo nesympatický, mladý nebo starý, přítel nebo nepřítel, **milujme takto!**

Představme si, že jsme v jeho situaci a jedneme s ním tak, jak bychom chtěli, aby lidé jednali s námi na jeho místě.

Hlas v našem nitru nám v každém okamžiku a za každé okolnosti napoví, co říct a co dělat.

Má hlad? Pomysleme si, že máme hlad my, a dejme mu najíst.

Je sklесlý? Skleslý jsem já. Snažme se ho potěšit a nést s ním jeho bolest.

Má nějakou těžkost? Chci ho milovat tak, že téměř na vlastní kůži pocitím ty nepřijemnosti, které prožívá on.

Uhrčtě, Všechno to je často vzdáleno od našeho způsobu uvazování a jednání, ale odvahy!

Je to tajemství, které nám umožní se realizovat a **nějt šššš, které hledáme.**

Někdy to bude možná těžké a chtěli bychom se vrátit k životu, který jsme vedli dříve, ale běžme kupředu a **začínáme stále znovu.** Svět kolem nás se začne pomalu měnit.

Zkusme to od této chvíle a začneme od toho, kdo je vedle nás i teď.

Takto prožítý den má hodnotu celého života!

Zakusíme, že život podle evangelia dodá chutí do našeho života a zapálí světlo ve světě.

Zlaté pravidlo

„Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci.“ (Mt 7,12)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Mnoho lidí jde za Ježíšem a za jeho učedníky. Jak mluvit ke všem?

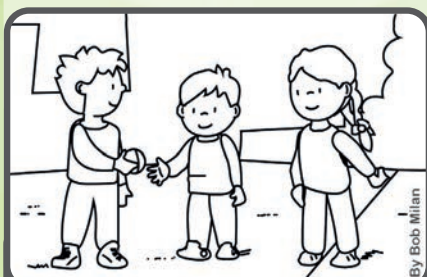
Vylezou na kopec. Je to výborný nápad – teď všichni můžou naslouchat tomu, co Ježíš říká.

Ježíš končí zlatým pravidlem, které říká: Dělejte druhým to, co byste chtěli, aby druhí dělali tobě.

Ve škole jsme soutěžili mezi třídami v kuželnách.

Viděl jsem jednoho malého chlapečka, na kterého nikdy nevyšla koule, aby se mohl pokusit hodit.

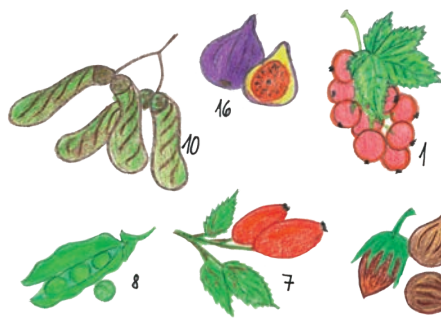
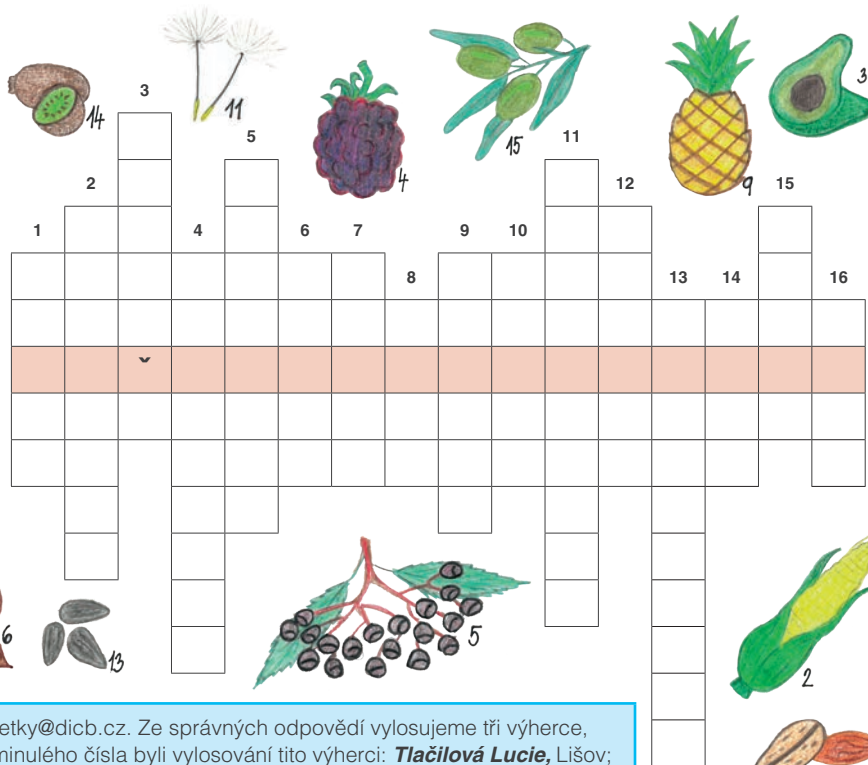

Tak když byla řada na mně, pustil jsem ho místo sebe. On byl šťastný, že mohl hodit. Možná jsme tak získali o bod méně, ale v srdci jsem měl o bod víc. (Honza z Itálie)

Co tedy chcete, aby lidé dělali Vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci. (Mt 7, 12)

Dnes se dovídáme o tom, jak Ježíš učil po celé Galilei a zástupy lidí ho poslouchaly. To přináší dobré plody mezi lidmi navzájem.

Ježíšovo učení nám tedy říká: dávejte, odpouštějte, modlete se, nedělejte si starosti, nesuďte, hleďte a (viz tajenka). Poznáš plody nakreslených rostlin? Zapiš jména rostlin.

Tajenku křížovky posílejte na adresu: katechetky@dicb.cz. Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, proto nezapomeňte poslat celou adresu. Z minulého čísla byli vylosováni tito výherci: **Tlačilová Lucie**, Lišov; **Porazilová Alžběta**, ČB; **Oušková Anna**, Lomnice n. L. **Gratulujeme všem výhercům a zasíláme sladkou odměnu!**

Hluboká nad Vltavou

Tři králové v českobudějovické diecézi vykoledovali rekordních 8 a půl milionu korun

Českobudějovická diecéze hlásí rekordní výsledek v pořadí 20. Tříkrálové sbírky, která po celé České republice proběhla od 1. do 14. ledna. Do měst a obcí se zde vydalo koledovat více než 1 400 skupinek čítajících přes 5 000 koledníků.

Snažení králů přineslo nebývalé ovoce – v 1 832 zapečetěných kasičkách bylo dohromady **8 a půl milionu korun**, tedy o 1 milion korun více než v roce 2019. Jedná se o nejlepší výsledek v diecézi za celou existenci sbírky.

„Je vidět, že 20. výročí sbírky pojali koordinátoři i koledníci zodpovědně. Na většině míst byli dárci štědrější než v minulých letech, navíc se do sbírky zapojily další obce, v nichž se dosud nekoledovalo. O více než 70 tisíc Kč navíc oproti předchozímu ročníku má třeba Městská charita České Budějovice (celkem 858 053 Kč), Oblastní Charita ve Strakonici (549 125 Kč), Písku (251 333 Kč) a Horažďovicích (415 518 Kč) nebo farní Charity v Týně nad Vltavou (355 801 Kč) a Jindřichově Hradci (212 415 Kč). Vůbec největší částku, celkem 903 697 Kč, eviduje Oblastní charita Pelhřimov,“ uvádí diecézní koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Vaňo. Za 20 let konání sbírky se v diecézi vykoledovalo už více než 78 milionů Kč.

Tříkrálová sbírka se tradičně těšila velkému zájmu veřejnosti a byla možností pro přátelská novoroční setkání. 6. ledna, v den svého svátku, přijeli sbírku zahájit Tři králové do Českých Budějovic, kde jim v katedrále sv. Mikuláše požehnal diecézní biskup Vlastimil Kročil. Na tříkrálovou koledu českobudějovické diecézní Charity z Prahy dorazil generální sekretář sdružení Charita Česká republika Jakub Líčka, 9. ledna vyrazili s novoročním požehnáním po jihočeské metropoli prezident a ředitel diecézní Charity a ředitel Městské charity Č. Budějovice. Navštívili Magistrát města České Budějovice i primátora Jiřího Svobodu, s požehnáním zavítali rovněž do českobudějovické nemocnice, na Krajském úřadě Jihočeského kraje pozdravili hejtmanku Ivanu Stráskou i pracovníky odborů a svou výpravu završili v Budějovickém Budvaru. Na všech místech se setkali s milým přijetím.

Peníze se nyní shromažďují na celorepublikové konto

Tři králové u biskupa V. Kročila; Foto: archiv DCHCB

Kamenice nad Lipou; Foto: archiv Farní charity Kamenice nad Lipou

a následně budou rozděleny podle vnitřního klíče: 65 % vybraných prostředků se vrací Charitám, které je vykoledovaly, dle předem vymezených záměrů, 15 % je určeno na diecézní projekty (např. v roce 2019 mohla Diecézní charita Č. Budějovice rozdělit 150 tisíc Kč mezi občany Lenory žijící v těsném sousedství dnes již strženého domu, jejichž byty byly zasaženy výbuchem a následnou likvidací škod), 10 % na rozvojové projekty v zahraničí, 5 % na projekty Charity Česká republika, 5 % jsou zákonné režie sbírky určené na koordinaci a propagaci. V českobudějovické diecézi bylo před začátkem sbírky stanoveno asi **sto záměrů pomoci**, které se zrealizují z vykoledovaných peněz. Nechybí mezi nimi automobily pro pečovatelky a zdravotní sestry, podpora charitních domovů pro seniory, domů pro matky s dětmi v tísni, pečovatelské služby a mnoho dalších služeb Charity pro potřebné. Pomoc bude také poskytnuta rodinám s handicapovanými dětmi, které potřebují zajistit intenzivní rehabilitaci.

Při koledování nejde jen o výsledky...

Tříkráloví koledníci přinášejí do domovů požehnání a radost. Sbírká pomáhá potřebným, ale také vychovává další generace dětí k solidaritě. Někteří dospělí totiž začínali koledovat v dětských pláštích a dnes už do nich oblékají své vlastní potomky. Tříkrálová sbírka je příležitostí k živé účasti na pomoci bližním, ale také k utužování mezilidských vztahů. Současně dává prostor k naslouchání dárčům, kde a komu by se mohlo pomoci příště. Královská "armáda lásky" svým koledováním otevírá srdce a umožňuje lidem, aby udělali něco pro potřebné ve svém okolí.

Poděkování

Diecézní charita České Budějovice společně se svými organizačními složkami děkuje všem, kteří se do sbírky jakkoli zapojili – dárčům za štědrost a přijetí koledníků, místním koordinátorům a spolupracovníkům za úsilí a zodpovědnost při přípravách sbírky i v jejím průběhu, dobrovolníkům v zázemí za věnovaný čas, účinkujícím při doprovodných akcích za ochotu a samozřejmě všem koledníkům, kteří se ujali své role s nasazením a nadšením. Jsme velice vděční, že díky vám všem můžeme pomáhat potřebným, plnit svoje poslání a rozvíjet celkem 73 sociálních a 5 zdravotních služeb na území českobudějovické diecéze.

Podrobné výsledky i využití sbírky najdete na www.trikralovasbirka.cz

Martina Baráková, Diecézní charita Č. Budějovice

Personalia

A. Ustanovení:

R. D. Mgr. František Žák byl od **3. 1. 2020** ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti **Soběnov**, vikariát Český Krumlov. Všechna ostatní dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 21/2020.

B. Životní jubilea:

Mons. Václav Kulhánek oslavil **14. 2. 2020 své devadesáté narozeniny**.

R. D. Mgr. Jan Poul oslavil **2. 3. 2020 své osmdesáté narozeniny**.

Oběma kněžím upřímně blahopřejeme k jejich významnému životnímu jubileu.

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

1. 3.–7. 3.		Exercicie biskupů ČBK
10. 3.	9:30	Č. Budějovice, Kanovnická 18: Setkání vikářů a Kněžské rady
24. 3.	17:00	Praha, katedrála: Výročí zvolení papeže Františka
26. 3.	17:30	Praha, Arcibiskupský kněžský seminář: Mše svatá
31. 3.	9:30	Záhoří: Setkání kněží píseckého vikariátu
1. 4.	17:00	Č. Budějovice, katedrála: Mše svatá s instalací relikvie blahoslaveného císaře Karla I.
4. 4.	15:00	Č. Budějovice, kostel sv. Vojtěcha: Diecézní setkání mládeže – Mše svatá
5. 4.	9:00	Č. Budějovice, katedrála: Květná neděle
9. 4.	10:00	Č. Budějovice, katedrála: Zelený čtvrtek – Mše svatá s kněžími
9. 4.	17:00	Č. Budějovice, katedrála: Zelený čtvrtek – Mše svatá na památku Večeře Páně
10. 4.	17:00	Č. Budějovice, katedrála: Velký pátek
11. 4.	20:00	Č. Budějovice, katedrála: Bílá sobota
12. 4.	9:00	Č. Budějovice, katedrála: Neděle Zmrtvýchvstání Páně

Změna vyhrazena.

Mons. Václav Kulhánek oslavil 90. narozeniny

Bohatství každé diecéze spočívá především v lidech, čehož důkazem je i emeritní kanovník katedrální kapituly Mons. Václav Kulhánek z Českých Budějovic, který se 14. února dožil devadesáti let. Knězem se rozhodl stát už ve 14 letech. Děkovná mše svatá se slavila 15. února v českobudějovickém kostele Božského Srdce Páně, kde Václav Kulhánek slouží mše a zpovídá nejen řeholnice z Kongregace sester Nejsvětější Svátosti.

S jasným a hbitým rozumem

Biskup Vlastimil Kročil v úvodu řekl, že si připomínáme jak 90. narozeniny Mons. Václava Kulhánka, tak 20 let od doby, kdy se stal kanovníkem. „Byl dlouholetým archivářem a kancléřem, jeho služba pro diecézi a biskupství je úctyhodná,“ dodal biskup.

Na jubilanta se při promluvě obrátil kanovník Mons. Václav Habart. „Devadesát let je věk, který se často neoslavuje, i když se někteří dožívají věku ještě vyššího. Ale při tak jasném a hbitém rozumu, za jakého se jubilea dožil páter Václav, to je opravdu velký Boží dar, že bychom tuto skutečnost už mohli téměř zařadit mezi zázraky,“ řekl Václav Habart a zdůraznil vzor kněžství, který Václav Kulhánek po desetiletí neokázale nabízí. „Tys nám ukazoval celým svým životem, jak si vážíš kněžství, jak ho miluješ a jak jsi pro něj nasadil život. Vidím tě jít dennodenně znovu a znovu k Srdci Páně sloužit mši svatou, tak věrně, že se musí každému z nás tajit dech. Že jsi své kněžství dožil a dotáhl až do těchto let, a přitom jej stále naplňuješ, je úžasné. Bůh ti dal několik důležitých darů – jasnou mysl, zřetelný a jasný úsudek a hlubokou víru. Je to Boží dar, který každý z nás nedostane. Tys ho nezahodil ani nezneužil pro sebe, ale stále se o něj dělíš s námi. A chceš nám vždycky ukazovat, jak bychom měli s Božími dary zacházet a užívat je pro ostatní. Poslouchat kněze, kteří své kněžství, dar Kristův, dotáhli tak daleko, je velmi důležité pro naši víru. Pán nám dává dozrát takovéto lidi, abychom si uvědomili podstatu naší existence a života. A hlavně abychom si uvědomili, že do stárí nám zůstane jedině víra, naděje a láska,“ řekl Václav Habart.

Bohoslovec na tankodromu

Před závěrečným požehnáním se Václav Kulhánek rozhovořil o svém životě. „Rozhodl jsem se být knězem, když mi bylo 14 let. Byl jsem pevně rozhodnut, ale vysvěcen jsem byl až ve 43 letech vinou komunistického režimu. Po maturitě na

Jirsíkově gymnáziu jsem nastoupil do biskupského semináře, který rok na to v roce 1950 komunisté zavřeli jako ostatní semináře. Nechali jen fakultu v Praze, která byla politicky vedená, a biskupové nám zakázali jít na ni studovat. Mysleli si, že za dva roky se komunismus rozsype a bude se pokračovat, jenže to trvalo 40 let,“ uvedl Václav Kulhánek. „Pán Bůh tím jistě něco sledoval, a to se dozvíme na věčnosti. Nás, co jsme na fakultu nešli – a odešlo tam jen mizivé procento – vzali na vojnu k PTP, k pracovním útvarům, kde jsme byli 40 měsíců.“ Václav Kulhánek rukoval v půlce září 1950 do Komárna, s krumpáčem a lopatou pak stavěl tankodrom v Podbořanech nebo letiště v Hájníkách na Slovensku. Zažíval šikanu a ústrky, ale i solidaritu kolegů, s nimiž se po vojně kamarádil desítky let. „Než jsme my bohoslovci šli z vojny, a bylo nás tam 180, většinou řeholních, ptali jsme se, co budeme dělat? Kolegové povídali: „Nebudeme svěcení, jedině až ve vysokém věku, možná až na křížích.“ Tehdy jsem řekl: „Chtěl jsem být knězem, Pán Bůh nás asi nepotřebuje, a bez nás si to udělá lepší. A když jsem knězem chtěl být, tak mu svůj život dám. Nebudu se ženit, a dokud bude u moci komunismus, budu pracovat jako dělník, a nepůjdu nikam do kanceláře!“ A šel jsem do Prefy ve Veselí nad Lužnicí, kde jsem pak pracoval 19 let. V polovině 60. let se už na fakultu dalo jít, jenže já nemohl kvůli tatínkovi, který byl v takovém stavu, že stěhovat ho by pro něj byla smrt. Maminka byla stará a nemocná, takže se o něho sama postarat nemohla. Říkal jsem, že mu posloužím až do smrti. V roce 1968 se vrátil pan biskup Josef Hlouch, který mi dovolil studia dokončit dálkově. Proto jsem byl vysvěcen až v roce 1973, kdy mi bylo 43 let. A přišel jsem hned do Budějovic, kam si mě vzal děkan Lála za kaplana. Letos tady budu už 47 let. Jsem rád, když mě skoro denně někdo ve městě potkává a říká: „Vy jste mě křtil, vy jste mě oddával, vy jste pohřbil otce nebo matku nebo manžela, manželku.“ Kolikrát si uvědomím, že jsem byl vysvěcen až ve 43 letech, a 47 let už sloužím. To je Boží odměna za to, že ke svěcení došlo až tak pozdě. Všem vám děkuji, že jste přišli, a prosím vás o modlitbu, abych už ten život nějak dokončil a aby mi Pán Bůh dal věčnou spásu,“ obrátil se k přítomným Václav Kulhánek.

Radek Gális

PRAPORY

vojenských historických spolků

Slavnostního uložení relikvie blahoslaveného císaře a českého krále Karla I. v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše 1. dubna 2020 se nezúčastní pouze pozvaní hosté a věřící ze širokého okolí. S odkazem na úzkou provázanost minulosti se současností a spojení západoevropských tradic s kulturními, křesťanskými a společenskými hodnotami, budou při obřadu vystaveny plukovní prapory historických rakousko-uherských jednotek, zastoupených členy klubů vojenské historie z Čech i Rakouska.

Príslušníci C. k. pěšího zeměbraneckého pluku č. 2 z Lince na akci Audience u císaře Karla I. v Brandýse nad Labem dne 4.5.2019; Foto: Lukáš Pavlík

Mezi těmito zástavami nebude v první řadě chybět nedávno požehnaný prapor spolku „Jednadvadesátníci“, navazujícího na někdejší **C. a k. pěší pluk č. 91** z Českých Budějovic. O praporu i spolku jsme již v minulosti psali samostatný článek. Pozvání přijal rovněž **C. a k. pěší pluk č. 28** z Prahy, jehož příslušníkům historie vetkla dodnes známou přezdívku „Pražské děti“. Čestný patronát nad plukovním praporem a celým plukem převzal v roce 2007 dr. Otto von Habsburg, syn Karla I. a bývalý evropský politik. Z Prahy k nám zavítá rovněž čestná jednotka **C. k. zeměbraneckého pěšího pluku č. 8** s plukovním praporem. Rakouské země budou reprezentovány hosty z Lince v uniformách **C. k. zeměbranecké-**

Prapor „Jednadvadesátníků“ – C. a k. pěšího pluku č. 91 z Českých Budějovic; Foto: Lukáš Pavlík

Prapor C. a k. zeměbraneckého pěšího pluku č. 8 z Prahy; Foto: Lukáš Pavlík

Prapor „Pražských dětí“ – C. a k. pěšího pluku č. 28 z Prahy; Foto: Lukáš Pavlík

ho pěšího pluku č. 2. Právě tento klub je jakýmsi spojníkem v česko-rakouské spolupráci na poli vojenské historie, neboť jeho členové připravují pro české kamarády ve zbrani mnoho zajímavých událostí a rádi se účastní i oslav pořádaných v České republice.

Lukáš Pavlík

Inzerce

Diecézní centrum mládeže zve na

VELIKONOCE

Bůh
Kamarádi
Společenství
Katecheze
Zábava
Hry

NA HOSINĚ

Chceš naplno prožít největší
křesťanské svátky?

9.-12.4.2020

Pro všechny od 13 do 20 let

Doporučený příspěvek: 600,-

Více info a přihlášku naleznete na www.prolidi.bcb.cz

SPOLK MOST
Čest budov

PASTORAČNÍ
STŘEDISKO

BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

dam eb
diakonát mládeže
Čestná budov

Foto: archiv DCHCB

RADOST I Z MALÝCH KRŮČKŮ.

Komunitní práce je během na dlouhou trať

Letos už 8. rokem realizuje Diecézní charita České Budějovice projekt Komunitní práce Novohradská, jehož smyslem je podpora lidí žijících v sociálně vyloučené lokalitě na Novohradské ulici v Českých Budějovicích.

„V rámci našeho působení v lokalitě obyvatele učíme, jak řešit nejrůznější problémy, pomáháme s mezilidskými vztahy uvnitř komunity i mimo ni, s problematikou kvality bydlení a nájemného, s doučováním dětí i finanční gramotností dospělých. Naším cílem je zlepšit schopnosti obyvatel lokality natolik, aby byli schopni samostatně řešit vlastní nelehkou situaci,“ říká komunitní pracovnice Zuzana Řimnáčová.

Pracovníci Charity navštěvují dům na Novohradské ulici třikrát týdně, dva dny v týdnu pak docházejí za místními dětmi, které doučují a vyplňují jejich volný čas tvořením nebo výlety, úzce při tom spolupracují s Dobrovolnickým centrem DCHCB. Své know-how si charitní komunitní pracovníci ne nechávají pro sebe: „V listopadu loňského roku jsme zorganizovali akci Kulatý stůl – setkání pracovníků z různých organizací k tématu komunitní práce v Českých Budějovicích, shrnuli jsme, co je za námi, vyměnili si zkušenosti a nastínil, jak lze dále pracovat s lidmi ve vyloučených lokalitách,“ zmiňuje Zuzana Řimnáčová, která se svým kolegou vydala také na stáž do ostravské komunitní práce při Diecézní charitě Ostravsko-opavské. Komunitní práce je dle ní během na dlouhou trať.

„Jsme šťastní i z malých pokroků a zdánlivých maličkostí. Například se nám podařilo pomoci jedné mamince s docházkou malých dětí do školy, velkou radost nám dělá také slečna, která už půl roku chodí na střední odborné učiliště a školu chce moc dokončit, jako jedna z mála také chodí k zubaři,“ vypočítává úspěchy Zuzana Řimnáčová. Komunitní pracovníci iniciují i úklid a zvelebování společných prostor – několikrát se podařilo uklidit zahradu u domu, byl přistaven kontejner,

společně s obyvateli přestavěli malou klubovnu, takže jde zase o něco příjemnější místo ke hrám a různým aktivitám. Projekt Komunitní práce Novohradská mohl být v roce 2019 realizován díky podpoře Úřadu vlády ČR, Jihočeského kraje a Města České Budějovice.

Martina Baráková,
Diecézní charita Č. Budějovice

Inzerce

 The poster has a pink and blue gradient background. It features a large white dove in flight, with a hand reaching up towards it. The text is in white and blue.

**DIECÉZNÍ
SETKÁNÍ
MLÁDEŽE
2020**

„MLÁDENČE, PRAVÍM TI, VSTAŇ!“
Luk 7, 14

3. - 4. 4. | České Budějovice

pá - komunitní centrum Máj
so - kostel sv. Vojtěcha

prolidi.bcb.cz PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ SPOLEČNOST MOST dom čb

Pastorační středisko PŘIPRAVUJE

Velikonoční výstava „Známe Velikonoce?“

17. 3.–23. 4. 2020 přijďte navštívit tematickou výstavu „Známe Velikonoce?“, kterou pořádá Spolek Most – České Budějovice a Pastorační středisko. Díla dětí nás provedou velikonočními událostmi. Výstava bude instalována v křížové chodbě kláštera na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích.

Křížová cesta v Římově

17. 3. 2020 ve 12:00 vás zveme na křížovou cestu v Římově. Křížovou cestou nás provede P. Zentner. K dopravě do Římovy můžete využít linkový autobus z autobusového nádraží v Českých Budějovicích s odjezdem v 11:05. Křížová cesta je 5 km dlouhá – pohodlná chůze.

Postní duchovní obnova pro děti

27.–29. 3. pořádáme postní duchovní obnovu pro děti „Desatero aneb pravidla dobrého života“ s přespáním na Hosíně. Přihlášky nejpozději do 22. 3. 2020. Bližší informace na plakátu a webových stránkách www.prolidi.bcb.cz

Diecézní setkání mládež

3.–4. 4. 2020 se v Českých Budějovicích uskuteční Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem. Srdečně zveme k účasti a prosíme o osobní pozvání mladých lidí z vašich farností. Bližší informace na plakátu a webových stránkách www.prolidi.bcb.cz

Velikonoce na Hosíně

9.–12. 4. 2020 zveme mládež z celé diecézy k prožití velikonočních svátků na Hosíně. Čeká nás duchovní program, čas strávený ve společenství mladých lidí, zamyšlení nad jednotlivými svátky, ale také hrkání v Českých Budějovicích. Přihlášky do 6. 4. 2020. Bližší informace na plakátu a webových stránkách www.prolidi.bcb.cz

In víkend v Prachaticích

12.–14. 6. 2020 se v Prachaticích u sester Boromejek uskuteční víkend pro dívky. Čeká nás poznávání sebe sama, duchovní program, společenství mladých lidí, ale také holčičí věci. Přihlášky do 9. 6. 2020. Bližší informace na plakátu a webových stránkách www.prolidi.bcb.cz

Martina Fürstová,
Diecézní centrum pro katechezi

LETNÍ AKCE pro mládež

ENTERcamp a ENTERjunior 2020 jsou letní pobytové akce pro mládež, které se snaží rozvíjet křesťanskou víru u dospívajících.

Přihlašování bylo spuštěno 1. března. 2020 na stránkách www.entercamp.cz a též je k dohledání na prolidi.bcb.cz. Máte i vy zájem se zúčastnit, ale ještě nejste přihlášení? Neváhejte a vyplňte formulář, nebo napište na dcm@bcb.cz. ENTERjunior je určený věkové kategorii 13–15 let a proběhne na DCŽM Ktiš 19.7.–25.7. 2020; ENTERcamp pro mládež ve věku 16–23 let se uskuteční tamtéž 27.7.–2.8.2020.

Programy jsou určeny těm, kdo hledají zakotvení a rozvoj ve víře. ENTERcamp je tradiční akce, kterou pořádáme již od roku 2009. ENTERjunior probíhá od roku 2012.

Martina Fürstová,
Diecézní centrum pro katechezi

Inzerce

ENTERjunior: 19. 7. - 25. 7. 2020 (13 - 15 let)

ENTERcamp: 27. 7. - 2. 8. 2020 (16 - 23 let)

Diecézní centrum života mládeže Ktiš

Přihlaš se 1. 3. 2020 od 20:00

[f ENTERcamp](https://www.facebook.com/entercamp)

entercamp.cz

dcm@bcb.cz

PASTORAČNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVIC

dam eb
DIECÉZNÍ AKČNÍ CENTRUM

DCŽM
KTIŠ

SPOLEK
MOST
Křesťanský spolek

Významné VÝROČÍ

Před 230 lety – 20. února 1790 v 6 hodin ráno – zemřel ve Vídni Josef II., zakladatel českobudějovické diecéze. Josef II. (1741–1790) byl v letech 1765 až 1790 císař Svaté říše římské a v letech 1780 až 1790 apoštolský král uherský, král český, markrabě moravský a arcivévoda rakouský.

Císař Josef II.
na obraze Georga Deckera;
Foto: zdroj: commons.wikimedia.org;
volné dílo

Za Josefa II. došlo k mnoha reformám církevní správy v zemích rakouské monarchie. Ze zásahů, které lze počítat k pozitivním, bylo založení několika biskupství – mezi nimi i biskupství českobudějovického. Prvním českobudějovickým biskupem jmenoval císař olomouckého kanovníka Jana Prokopa hraběte Schaaffgotscheho. Papež Pius VI. bulou „Cunctis ubique“ ze dne 20. 9. 1785 nové biskupství založil a současně potvrdil jmenování Schaaffgotscheho biskupem. Na Nový rok 1786 oznámil první českobudějovický biskup pastýřským listem kněžím a věřícím z krajů budějovického, táborského, prácheňského a klatovského, že tímto dnem vchází v platnost zakládací bula a vzniká biskupství českobudějovické.

Několik dnů před smrtí napsal Josef II. tato slova: „Tebe, který jediný znáš mé srdce, volám za svědka toho, že vše, co jsem vykonal a nařídil, nedělal jsem ze žádných jiných úmyslů, než pro blaho a to nejlepší mých poddaných. Fiat voluntas Tua!“

Red.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

Anna Mátíková FSP

Křížová cesta pro uspěchané

Tato křížová cesta chce dodat odvahy a chuť k modlitbě těm, kteří si na pobožnost křížové cesty se všemi náležitostmi z různých důvodů netroufají.

brož., 40 s., 45 Kč

Michal Zamkovský

Sedm kroků k dobré zpovědi

Knížka Sedm kroků k dobré zpovědi není jen zpovědním zrcadlem či seznamem hříchů, kterých se dopouštíme, ale především praktickým pomocníkem, jakousi „duchovní mapou“, která nám ukazuje, jak se vrátit zpět k milosrdnému Otci. Průvodcem na této cestě je známý slovenský redemptorista Michal Zamkovský. Svěží, a přitom hlubokým způsobem vysvětluje v sedmi bodech základní atributy dobré zpovědi: jak si uvědomit svou hříšnost a velikost Boží lásky, jaký je pravý význam zpovědi, co obnáší dobrá příprava nebo jak dosáhnout dokonalé lítosti. Dále nabízí návod na prožití zpovědi jako setkání s milujícím Otcem, popisuje, o čem má být kající skutek a jak vykročit do života po dobré zpovědi.

brož., 72 s., 125 Kč

Jacques Philippe

Hledej pokoj a zůstávej v něm (3. vydání)

Bůh je Bohem pokoje. Vzpomeňme si na zkušenost proroka Eliáše: Bůh nebyl ani ve vichru, ani v zemětřesení, ani v ohni, ale „v tichém a jemném vánku“ (srov. 1 Král 19,12). Často se zneklidňujeme a chceme všechno vyřešit sami, ačkoli by bylo účinnější zůstat pokojně před Božím pohledem a nechat jej jednat, s moudrostí a mocí nekonečně větší, než je ta naše. „Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: „V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství““ (Iz 30,15).

Knihy vychází v novém překladu Kateřiny Lachmanové.

brož., 104 s., 129 Kč

Angelo Scarano

Jak přečíst Bibli za jeden rok (3. vydání)

Přečíst celou Bibli je skvělý záměr, ale nikoli snadný. Proto nabízíme drobnou pomůcku – promyšlený „plán četby“ na jeden rok: s jeho pomocí snáze vytrváme a získáme tak plastičtější a ucelenější pohled na biblické poselství.

brož., 24 s., 35 Kč

DCR připravuje a zve...

Jarní kurz přípravy na manželství v roce 2020

DCR pořádá jarní kurz přípravy manželství (civilní i církevní) se 6 setkáními, v kterých se zaměříme na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib. Bude se konat **vždy ve čtvrtek večer od 19:30 do 21:00 hodin. Začínáme 16. 4. 2020.** Můžete si již dnes rezervovat čas na přípravu, přihlásit se na našich webových stránkách nebo na telefonu 731 402 981 a těšit se na jednotlivá témata našeho jarního kurzu.

Zveme na setkání rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“. Koná se **vždy** poslední středu v měsíci v 17:30, v březnu 25. 3. 2020 v sále Děkanství u sv. Mikuláše v přízemí. **Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká.**

Zveme na mimořádné představení **Šťastný princ Oscara Wilda** Divadla Lampion z Kladna **v dramatinaci Radka Malého a Matěje Formana.** Koná se **11. 3. v 18 hod. v Divadle J. K. Tyla v Třeboni.** Představení je určeno pro celou rodinu a vede malé i velké k nepomíjivým hodnotám soucitu a lásky, které jsou silou proto, aby člověk nepropadl smutku, ale uměl prosadit v životě to dobré a nemyslel jen na sebe. Akci pořádáme ve spolupráci s domácím hospicem Kleofáš.

Ve spolupráci s Centrem pro rodinu při Arcibiskupství pražském připravujeme setkání manželů 50+, kterým odešly nebo odcházejí děti z domova „Jak naplnit prázdné hnízdo?“ **Koná se 27.–29. 3. v Panském domě v Rožmitálu pod Třemšínem.** **V programu nabídneme přednášky, čas pro pár i vzájemné sdílení účastníků – programem provázejí Alena a Pavel Poláčkovi. Přihlášky na adresu info@panskydumrozmital.cz nebo na telefonu 734 435 295.**

K Mezinárodnímu dni rodin chystá Diecézní centrum pro rodinu ve spolupráci se Soukromou hudební školou Natanel Koncert rodin, který se koná ve středu 13. 5. 2020 od 18 hod. v kostele sv. Rodiny v Českých Budějovicích. Poďte ho s námi připravit! Nacvičte se svými nejbližšími hudební vystoupení a zašlete jeho nahrávku se jmény účinkujících na adresu info@szusnatanael.cz do 4. 5. Následně vás budeme kontaktovat.

Zveme na **duchovní víkendovou obnovu pro rodiny s dětmi na téma „Občanská angažovanost křesťana“ s hostem Mons. Václavem Malým** ve dnech **15.–17. 5. v Panském**

domě v Rožmitálu pod Třemšínem. Dodržíme obvyklé schéma dopolední přednášky zvlášť pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí) a další. Čeká Vás ticho a zastavení v krásném prostředí, ale i program pro celou rodinu.

Týdenní duchovně relaxační pobyt rodin s názvem „Nebojte se, radujte se“ v domě sv. Vintíře **na Dobré Vodě u Hartmanic v termínu 12.–18. 7. 2020.** Programem **provází P. Petr Hruška z Chebu.** Přesnější informace včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách. V případě dotazů a nejasností, volejte na 731 402 981.

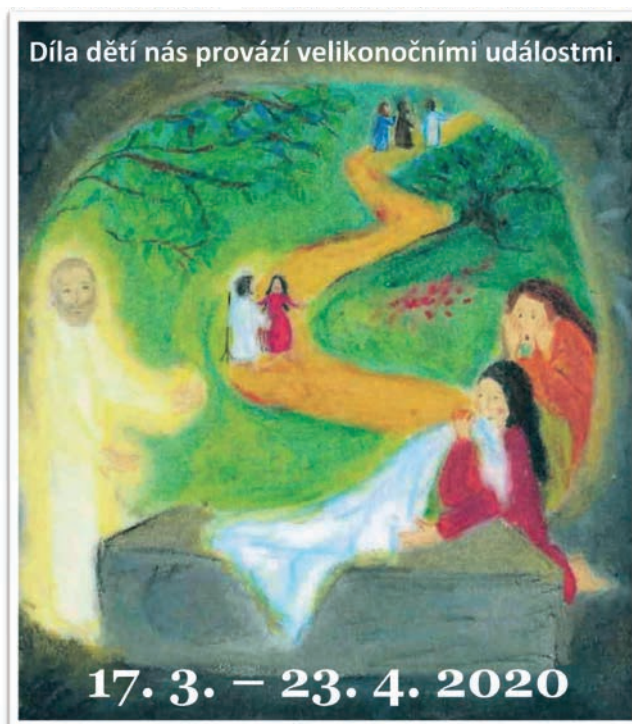
Těšíme se na setkání s vámi na některé z našich akcí.

Další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Inzerce

Spolek Most České-Budějovice a Pastorační středisko
Vás zvou na tematickou výstavu

ZNÁME VELIKONOCE ?

Křížová chodba kláštera Piaristické nám. – České Budějovice

Doporučený příspěvek na pokrytí nákladů výstavy: 30 Kč. Děkujeme!

Podporovatel

Tento projekt je
spolufinancován
Statutárním
městem
České Budějovice

Pořadatel

Spolupředatel

KOPIE MADONY VIMPERSKÉ vznikne kombinací tradičních technik a 3D skeneru

Kopie gotické sochy Madony Vimperské, jejíž originál je umístěn na hlavním oltáři kostela Navštívení Panny Marie ve Vimperku, bude vytištěna pomocí 3D tiskárny.

Madona Vimperská na oltáři kostela
Navštívení Panny Marie

Madona Vimperská před 3D skenováním –
– po sejmutí ozdobného kovového roucha

Detail obličeje Madony Vimperské

Ve čtvrtek 6. února 2020 pořídil trojrozměrný sken sochy Jiří Pec z 3D studia, které funguje při Ateliéru sochařství profesora Michala Gabriela na Fakultě výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně. Ze skenu vznikne na 3D tiskárně přesný model ze sádrového kompozitu, který později poslouží sochaři Lukáši Černému jako předloha pro vytesání opukové kopie. Ta bude již příští rok vystavena v nové expozici zámeckého Muzea Vimperska a určitě bude patřit k největším lákadlům.

Madona Vimperská je mimořádně cenná socha vytvořená v tzv. krásném slohu, který je považován za nejceněnější etapu české gotiky. Je datována do období kolem roku 1400. Zpracováním, uměleckou hodnotou a cenností se řadí do okruhu dílny Mistra Madony Krumlovské (1393 – vystavena v Kunsthistorisches Museum Wien), shodně jako Madona

Třeboňská (kol. r. 1400 – umístěna v kostele sv. Jiljí Třeboň). Socha o výšce 110 cm a hmotnosti asi 200 kg je vytvořena z opuky – materiálu vysoce ceněného pro možnost detailního opracování. Tvárnost opuky při tesání je tak velká, že je ji možné škrábat – opracovávat hřebenem. To je ale zároveň velkou nevýhodou – opuka je velmi křehká a může se poškodit i vysycháním. Navíc defekty se u opuky mohou projevit až několik měsíců poté, co se dílo vrátí zpátky z výstavy. Proto je velmi riskantní originál sochy převážet. Třebaže je o sochu velký zájem, muselo Biskupství českobudějovické z těchto důvodů odmítnout třeba zapůjčení na prestižní výstavu ke Karlu IV. v Metropolitním muzeu v New Yorku nebo na výstavu k Václavu IV. na Pražském hradě. Na případné další výstavy tak bude v budoucnu cestovat pouze kopie ze zámeckého muzea.

Jiří Vácha; Foto: Josef Michalíček

Pozvánka na Extrémní Křížovou Cestu 2020

Vážené sestry a bratři! Rádi bychom vám nabídli možnost zúčastnit se druhého ročníku Extrémní Křížové Cesty (EKC). I letos bude EKC startovat v Borovanech, a to v pátek 3. dubna. Začínat se bude mší svatou v 18:00 hod. v kostele Navštívení P. Marie v Borovanech.

Po mši budou účastníci seznámeni s trasou a obdrží potřebné podklady včetně mapy. Protože jde každý sám za sebe a na vlastní riziko, je dobré, aby měl každý zajištěný případný odvoz, pokud by nemohl pokračovat v chůzi.

Vzhledem k tomu, že trasy částečně probíhají po silnicích a půjde se v noci, musí být každý účastník vybaven reflexními prvky nebo vestou. Je potřeba počítat s tím, že možná bude velmi chladno a tomu je nutné přizpůsobit i oblečení.

Doporučujeme i další vybavení: nápoje a potraviny, pláštěnku, baterky (nejlépe vpředu „čelovka“ plus ruční svítilna), náhradní baterie, plně nabitý mobilní telefon, karimatku. Zájemci si mohou připravit vlastní dřevěný kříž.

EKC je určena především pro osoby, které jsou fyzicky aktivní, zdravé, zvyklé na fyzickou námahu. Je třeba vzít v úvahu, že cesta v noci je mnohem náročnější a únavnější než v průběhu dne a je třeba být na to fyzicky i psychicky připravený. Během EKC se účastníci pohybují samostatně nebo ve skupinách méně než 10 osob. Během cesty platí pravidlo mlčení mimo zastavení křížové cesty. Prosíme, respektujte toto pravidlo vzhledem k hlubšímu prožitku každého jednotlivce. Rozhovor může rušit ostatní.

Zájemci si budou moci letos vybrat ze dvou tras. Jedna měří 40 kilometrů a povede z Borovan na Dobrou Vodu v Novohradských horách. Druhá trasa bude 45 kilometrů dlouhá a povede z Borovan do Kájova. Všichni zájemci se musí předem přihlásit buď na emailu lukmark@seznam.cz, na telefonu 737 648 000, na facebooku Extrémní Křížová Cesta Borovany anebo na stránkách www.edk.org.pl.

Historie EKC

EKC se zrodila v Polsku v roce 2009. Její první trasa vedla z Krakova na Kalwarii Zebrzydowskou. Postupně se tato akce začala rozšiřovat do takových rozměrů, že se jí v roce 2018 zúčastnilo 100 tisíc lidí. Zvláštní požehnání získali účastníci dokonce od papeže Františka. EKC se postupně rozšiřuje i mimo Polsko. Informace najdete na stránkách www.edk.org.pl nebo na facebookových stránkách „Extrémní křížová cesta Borovany“.

Co je EKC?

Výzva – Kdo jde na EKC, neví, jestli dojde. Když se rozhodneme jít do neznáma, tak přicházíme o určitou jistotu. Tato nejistota pak vede k setkání s Bohem.

Cesta – Člověk je jednota těla a duše. Když vyjdeme, tak uvedeme celého člověka do modlitby. Je to způsob askeze, která otevírá člověka a směřuje ho na Boha. Odcházíme z toho, co známe, do toho, co neznáme.

Námaha – Během cesty může přijít okamžik, kdy mi začíná být špatně. Něco začíná bolet, mrznu, zabloudil jsem, usínám, jsem unavený... Přichází otázka: „Mám jít dál, a jestli ano, tak proč?“. Je to velmi důležitá otázka. Tato otázka může vést k Bohu. Jestliže jdu kvůli Bohu, tak je to víra.

Setkání – Jestliže jsem přijal tuto výzvu, tak jdu touto cestou, bojuji s únavou. To je smysl EKC, Tvé individuální setkání s Bohem. Po tomto setkání se může v mém životě vše změnit.

Zásady EKC:

Mše sv. – Eucharistie je projevem nekonečné lásky Boha.

Cesta – Musí být náročná, mimo hlavní cesty, nejméně 40 km dlouhá. Fyzická únava je nutná.

Noc – EKC probíhá v noci. Noc je více soukromá, v noci je to daleko těžší. V noci člověk může zbloudit, v noci je nejistota.

Samota – Ježíš šel sám. EKC člověk prožívá sám.

Mlčení – Pomáhá soustředit se na cíl.

Rozjímání – EKC je duchovní cestování, rozjímání jsou připravená pro takovou cestu.

Lukáš Malík

Pocta bl. Karlovi I.

1. dubna 2020 v 17:00 hod.

MŠE SVATÁ S INSTALACÍ RELIKVIE BLAHOSLAVENÉHO CÍSAŘE KARLA I.
Katedrála sv. Mikuláše v Českých Budějovicích

Hlavní celebrant Mons. Vlastimil Kročil, diecézní biskup